

inquietud a l'aquait

«La Constància»

D'això farà unes tres setmanes. Era a la sortida d'un dels nostres típics carrerons, típics per la foscor i per la diversitat de flaires cada una d'elles ben determinada perquè un nas intel·ligent i entrenat a corrieres d'aquesta mena no dubti de la qualitat de la matèria ja la primera ensumada.

Dos elements destacats en la política granollerina, surten de dit carreró, l'un rient i l'altre renegant. El que renega, en ésser a la llum de la cantonada, es mira les ferradures, i, convençut que efectivament va carregat, en deixa anar un dels grossos i tot fregant el peu contra la vorera, exclama:

Es m....

Es referia a l'adquisició que acabaven de fer?

Urbanitat

Dies enrera l'urbano que estava de punt en l'encreuament de Sant Roc lluïa unes flamants espadnyes i fumava un puro de bona envergadura per a arrodonir millor una bona caricatura picarolesca.

Sols li mancava una flor a l'orella i un bastonet, per estar completament en caràcter.

De les eleccions

L'altre dia entrevistarem un granollerí dels que té pupila política i en sap un niu de fer eleccions. Ens digué que les properes serien unes eleccions-sorpresa i en preguntar-li qui creia ell que sortiria pel nostre districte, ens contestà, després d'un moment de vacil·lació:

—La Guàrdia Civil.

Homenatge

Granollers té una víctima heròica. Una víctima que continuament rep les ires de la fúria popular. Però ell, estòic i valerós, tot just guarit, es redressa a les noves investides amb més força que abans i disposat a oferir el seu cos pel bé del progrés. Granollers, doncs, li deu un homenatge, però un homenatge amb tots els ets i uts; fins es podria crear una medalla de *sufrimientos por los autos*.

Nosaltres per endavant qualsevol dia li farem ofrena de la Bombeta d'Honor, distinció que creiem sabrà agrair nos el fanal de la cantonada de Sant Roc... que és la víctima de la qual parlem.

Novenari

En ocasió de l'obertura de les noves classes de nois i noies a les escoles de La Unió Liberal, les comunitats religioses de nostra ciutat, que també es dediquen a l'ensenyament i que han vist desaparèixer de llurs classes bastants alumnes, han posat el crit al cel i recomanen a totes les ànimes piadoses que els volen escoltar que preguin i a l'ensens assisteixin a la novena que celebraran en breu perquè no prosperin aquestes escoles de La Unió Liberal, que, segons ells, han d'ésser la perversió i negació de la moral del nostre poble.

Beethoven també en féu una de novena.

Putxinel·lis

Per la festa major tingué un gran èxit la barraca dels putxinel·lis, i no precisament de mainada, puix aquesta va haver de dejunar, davant el deliri i les empentes dels ganàpies, que eren els primers i omplien sempre les places de la *platea* i *pisos*.

Havíeu de veure els pares de família que amb uns raïms de criatures esperaven torn a la porta del *teatre* i la indignació contra els que usurpaven el lloc de llurs infants.

Tot té una explicació. El nostre públic ve entrenat d'una sèrie de representacions d'aquest gènere en el *teatre* de la plaça gran.

Construcció i Venda de MOBLES

RAMON POUS

Plaça Capità Ostàriz, 1

Visitar aquesta casa, és comprar
Garantia en els treballs d'encàrrec

L'ensorrada de la presidència

No s'esverin. Ens referim a l'ensorrada del catafalc de les autoritats i jurat durant el concurs sardanístic celebrat per la festa major. El fet no tingué les proporcions de desgràcia que en el primer moment corregué com una pólvora.

A nosaltres, quan ens dirigíem al lloc del succés, ens digueren que hi havien tres regidors sense sentit. Ara, que tampoc ens aclariren de quina classe de sentit es tractava.

Llum! Llum!...

Copiem de *La Gralla*:

«Els veïns del carrer de Josep Umbert, en el seu extrem, camí ja de La Roca, estan queixos per la manca de llum en aquells paratges.

Fem arribar — diu — a qui sigui, la justa queixa d'aquells veïns.»

Nosaltres també; i a precís d'alguns veïns demanem més llum, puix que les ombres misterioses que a altes hores de la nit passen i traspassen per dits *paratges* no hi ajuden pas gens a donar-ne de llum.

El doctor Albinyana

El doctor Albinyana i la seva *quadrilla* es deixen perdre ocasions esplèndides allí on podrien patentitzar-se les simpaties que sent per ell tot un poble.

Mireu que no assistir a la seva anunciada visita a València el dia que tot un miler de vares de freixa estaven disposades a fer-li acatament i treure-li la pols d'aquests sis anys de dictadura!...

Defugir aquests homenatges, palesa prou bé la seva modèstia.

Els del Pup

Les demostracions d'afecte adreçades o Calvo Sotelo, Primo de Rivera «i companyia», durant la seva *tournee* patriòtica per terres de Galícia, que no pogueren evitar ni la força pública, demostren una vegada més allò de que: «Todo el pueblo está conmigo».

Els comptes del «Gran Capitán»

La premsa d'ahir publica una notícia de Pontevedra que recollim. Diu:

«En els estats de comptes de l'Ajuntament de Marin, corresponents a l'època de la Dictadura, figuren les següents partides:

Per al viatge de l'alcalde a Madrid, estada en la Cort, bitllets de ferro-carril i altres gastos, 29,580'53 pessetes. Banquet i homenatge, 11,405'61 pessetes. Propines, mossos i taxis, 9,370'35 pessetes.

Total: 50,356'53 pessetes, pels conceptes abans dits »

I nosaltres diem: ¿No podríem saber les despeses de viatges i homenatges fetes pels nostres pupins durant l'època de la primera dictadura?